

Som det vil ses af Tabellen, er Udgifterne paa de tilsvarende Konti paa Statsregnskabet for 1928—29 6,3 Mill. Kr. større end de beregnede Normaltal for Udgifterne efter den nuværende Lovgivning. Efter Finansloven for 1929—30 og det forelagte Finanslovsforslag for 1930—31 er Forskellen henholdsvis ca. 1,8 Mill. Kr. og ca. 3,9 Mill. Kr. Denne Forskel mellem Regnskabs- og Budgettal paa den ene Side og beregnede Normaltal paa den anden Side beror overvejende paa Arbejdsløshedsudgifterne (5 Mill. Kr. mere for 1928—29 og 2—3 Mill. Kr. mere for de to andre Aar).

I Forhold til Statsregnskabets Tal for 1928—29 bliver Merudgiften ved Ministeriets i forrige Afsnit omtalte endelige Plan ca. 20 Mill. Kr. og ved den i dette Afsnit omhandlede midlertidige Plan ca. $7\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Sammenlignet med Finanslovsforslaget for 1930—31, bliver Merudgiften ved den endelige Plan henimod $22\frac{1}{2}$ Mill. Kr. og ved den midlertidige Plan ca. 10 Mill. Kr.

For Kommunerne er det ikke muligt at opstille en ganske tilsvarende Beregning, idet man her savner tilstrækkelig nye Regnskabstal eller Budgettal, omfattende samtlige omhandlede Udgifter. Med Hensyn til de Udgiftsposter, som er stærkest paa-virket af Konjunkturerne, nemlig Hjelpekasser og Udgifter til Arbejdsløshedsforsikring, var de virkelige Tal for de sidste Aar dog væsentlig højere end de i Tabellerne under Forudsætning af en vis Normalarbejdsløshed beregnede Tal. Hjelpekasseudgifterne er fra 1926—27 til 1928—29 steget $9\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Man har som nærmere omtalt i Noterne Sp. 4195—98 anslaaet, at den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelses Bortfald, selv i Aar med gennemsnitlig Arbejdsløshed, vilde medføre en Merudgift for Hjelpekasserne paa ca. $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr., medens den øvrige Del af Stigningen i disse Udgifter ca. 6 Mill. Kr. maa ses i Forbindelse med den langvarige Arbejdsløshedsperiode og de vanskelige Tider. Tages der ogsaa Hensyn til Stigningen i Udgifterne til Fattigvæsen, vil det sikkert være rigtigt at regne med, at mindst ca. 6 Mill. Kr. af Forsørgelsesvæsenets Udgifter maa tilskrives de nævnte Aarsager, og derfor kan ventes at ville forsvinde, naar Tiderne atter bliver normale. Da der er et bestemt Forhold mellem Statens og Kommunernes Udgifter til Arbejdsløshedsforsikringen, kan man regne, at Kommunernes Udgifter hertil for Tiden ligger 1 à 2 Mill. Kr. over de beregnede Normaludgifter. Da Kommunernes Udgifter herefter for Tiden maa antages at være omkring 8 Mill. Kr. større end de med Hensyn til den nuværende Lovgivning beregnede Normaltal, vil den efter Ministeriets endelige Plan beregnede Besparelse for Kommunerne, naar de forudsatte normale Tilstande indtræder, forøges fra ca. 13 Mill. Kr. til ca. 21 Mill. Kr., og den efter den midlertidige Plan beregnede samlede Besparelse til henimod 9 Mill. Kr.
